

135

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 maja 1959 r.

w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa państwowych komisji arbitrażowych.

Na podstawie art. 12 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. § 1. 1. Rozporządzenie stosuje się do pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa Główniej Komisji Arbitrażowej państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. z 1958 r. Nr 29, poz. 132) zarządza się, co następuje:

zowej i okręgowych komisji arbitrazowych, zwanych dalej pracownikami orzecznictwa.

2. Właściwy minister może za zgodą Ministra Finansów zastosować zasady rozporządzenia do uposażenia pracowników orzecznictwa podległej mu resortowej komisji arbitrazowej.

§ 2. 1. Wiceprezesi, dyrektorzy zespołów arbitrów i dyrektor Biura Orzecznictwa Głównej Komisji Arbitrażowej oraz prezesi i wiceprezesi okręgowych komisji arbitrazowych powinni mieć kwalifikacje sędziowskie.

2. Ustala się następującą tabelę stanowisk i kwalifikacji pozostałych pracowników orzecznictwa państwowych komisji arbitrazowych:

Lp.	Nazwa stanowiska	Wymagane kwalifikacje w zakresie	
		wykształcenia	ilości lat praktyki zawodowej
1.	arbiter państwowy	wyższe wykształcenie prawnicze	10
2.	arbiter okręgowy	wyższe wykształcenie prawnicze	4
3.	asesor arbitrażu p.o. arbitra okręgowego	wyższe wykształcenie prawnicze	2
4.	asesor arbitrażu	wyższe wykształcenie prawnicze	2
5.	aplikant	wyższe wykształcenie prawnicze	—

3. Przez praktykę zawodową określoną w ustępie poprzednim rozumie się pracę w komisjach arbitrazowych lub pracę w administracji państwowej albo gospodarczej na stanowiskach, które dają rękojmię nabycia należytej znajomości zasad i przepisów obowiązujących w gospodarce narodowej.

4. Z dziesięciu lat praktyki wymaganej dla stanowiska określonego w ust. 2 pkt 1 co najmniej pięć lat powinno przypadać na pracę na stanowiskach arbitra okręgowego lub na kierowniczych stanowiskach w administracji państwowej albo gospodarczej.

§ 3. 1. Na stanowiska określone w § 2 ust. 2 pkt 1—4 może być mianowana osoba, która ukończyła 26 lat życia i złożyła egzamin na arbitra.

2. Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej określi zakres egzaminu na arbitra, skład komisji egzaminacyjnej dla aplikantów, sposób powoływania jej członków, wysokość ich wynagrodzenia oraz postępowanie komisji egzaminacyjnej.

3. Wymagania złożenia egzaminu na arbitra nie stosuje się do osób, które zajmowały przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia stanowiska określone w § 2 ust. 2 pkt 1—3, o ile posiadają kwalifikacje określone w § 2.

§ 4. Ustanawia się dla pracowników wymienionych w § 2 dziewięć grup uposażenia zasadniczego:

Grupa uposażenia zasadniczego	Kwota miesięcznego uposażenia w złotych
I	3.700.—
II	3.200.—
III	2.700.—
IV	2.400.—
V	2.100.—
VI	1.850.—
VII	1.600.—
VIII	1.400.—
IX	1.200.—

§ 5. 1. Uposażenie zasadnicze w kwocie ustalonej w § 4 otrzymują:

wiceprezes, dyrektor zespołu arbitrów, dyrektor Biura Orzecznictwa Głównej Komisji Arbitrażowej	-- w grupie I
arbiter państwowy	— w grupie I, II lub III
prezes, wiceprezes okręgowej komisji arbitrazowej	— w grupie II, III lub IV
arbiter okręgowy	— w grupie II, III, IV lub V
asesor arbitrażu p.o. arbitra okręgowego	— w grupie VI lub VII
asesor arbitrażu	— w grupie VIII
aplikant	— w grupie IX

2. Grupę uposażenia zasadniczego przyznaje Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej według zasad wyżej wskazanych.

§ 6. Dla pracowników objętych § 2 ustala się sześć stawek dodatku funkcyjnego w następującej wysokości:

Stawka dodatku funkcyjnego	Kwota miesięcznego dodatku w złotych
1	1 300.—
2	1 100.—
3	950.—
4	800.—
5	650.—
6	500.—

§ 7. Dodatek funkcyjny przysługuje za pełnienie niżej określonych funkcji:

wiceprezes Głównej Komisji Arbitrażowej, prezes okręgowej komisji arbitrazowej	— w stawce 1
dyrektor zespołu arbitrów, dyrektor Biura Orzecznictwa Głównej Komisji Arbitrażowej	— w stawce 2, 3 lub 4
wiceprezes okręgowej komisji arbitrazowej	— w stawce 5
kierownik sekcji w zespole arbitrów Głównej Komisji Arbitrażowej, kierownik zespołu arbitrów w okręgowej komisji arbitrazowej	— w stawce 6

§ 8. 1. Dodatki funkcyjne nie przysługują pracownikowi w okresie urlopu bezpłatnego, zawieszenia w pełnieniu służby oraz za czas przekraczający trzy miesiące niepełnienia z innych powodów obowiązków, do których dodatek jest przywiązany. W ostatnim przypadku jednak wstrzymanie wypłaty dodatku uzależnione jest od decyzji Prezesa Głównej Komisji Arbitrażowej.

2. Pracownikom, którym powierzono pełnienie obowiązków lub których delegowano na stanowisko pełnienia do pobierania dodatku funkcyjnego, przysługuje na czas pełnienia tych obowiązków albo delegacji — bez zmiany zasadniczego uposażenia — odpowiedni dodatek funkcyjny przywiązany do danego stanowiska.

§ 9. 1. Pracownikom zajmującym stanowiska określone w § 2 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 1—3 przysługuje się dodatek za wysługę lat.

2. Dodatek za wysługę lat wynosi 150 zł miesięcznie za każde 3 lata służby w dziale orzecznictwa państwowego arbitrażu gospodarczego i nie może przekraczać kwoty 600 zł.

3. Dodatek za wysługę lat przysługuje niezależnie od innych dodatków i płatny jest miesięcznie z góry poczynszy

od 1 dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym pracownik nabył prawo do dodatku bądź prawo do wyższej stawki dodatku.

4. Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej może zaliczyć pracownikowi do wysługi lat również okres innej służby (wykonywania zawodu) na stanowiskach w organach wymiaru sprawiedliwości, administracji państwowej lub gospodarczej, jeżeli służba ta (wykonywanie zawodu) przyczyniła się do podniesienia jego kwalifikacji.

§ 10. 1. Od dnia wejścia w życie rozporządzenia na stanowiska wymienione w § 2 mogą być przyjmowane osoby posiadające kwalifikacje i warunki przewidziane w § 2 i § 3 ust. 1.

2. Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej może mianować arbitrem państwowym lub okręgowym osobę posiadającą wyższe wykształcenie techniczne lub ekonomiczne, a nawet w wyjątkowych przypadkach działacza lub organizatora życia gospodarczego, choćby nie posiadał kwalifikacji przewidzianych dla tych stanowisk, oraz zwolnić te osoby od obowiązku złożenia egzaminu na arbitra.

§ 11. Przy przyjęciu do pracy przyznaje się pracownikowi najniższą grupę uposażenia zasadniczego przewidzianą w tabeli dla danego stanowiska. Ze względu na wyjątkowe kwalifikacje, charakter dotychczasowej pracy zawodowej, rodzaj wykonywanej pracy i stopień związanej z nią odpowiedzialności — może być pracownikowi przyjmowanemu przyznana wyższa grupa uposażenia.

§ 12. Zakwalifikowania pracowników orzecznictwa, zatrudnionych w dniu wejścia w życie rozporządzenia, dokonuje Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej.

§ 13. Pracownicy objęci niniejszym rozporządzeniem zachowują prawo do uposażenia netto ostatnio pobieranego, jeżeli jest ono łącznie z dodatkami wyższe od przewidzianego rozporządzeniem dla zajmowanego stanowiska.

§ 14. Pracownikom objętym niniejszym rozporządzeniem:

- a) obniża się skalę podatku od wynagrodzeń do wysokości określonej w § 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 września 1956 r. w sprawie obniżenia skali podatku od wynagrodzeń dla niektórych grup podatników oraz zwolnienia niektórych grup podatników w podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 44, poz. 202);
- b) ustala się zniżki rodzinne przewidziane w art. 13 ustawy o podatku od wynagrodzeń w wysokości określonej w § 3 powołanego wyżej pod lit. a) rozporządzenia Ministra Finansów.

§ 15. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1956 r. w sprawie uposażenia pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa państwowych komisji arbitrażowych (Dz. U. Nr 30, poz. 142).

§ 16. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów i Prezesowi Głównej Komisji Arbitrażowej.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*